

Odcinek nr 21: Unas tapas

¡Qué guay! - Ale fajnie!

alto - wysoki

grande - duży

comer - jeść

la tapa - zakąska

unos/unas - jakieś

la ensalada - sałatka

los/las - (rodzajnik określony w liczbie mnogiej)

es verdad - to prawda

la verdad - prawda

¡Hola estudiante, hola Olek! ¿Qué tal?

Todo bien gracias ¿y tú?

También bien, ¡muchas gracias!

Niedawno zaczęliśmy temat fiestas i chyba wywołaliśmy wilka z lasu, bo współlokator mi vecino español - to znaczy współlokator mojego hiszpańskiego sąsiada - ma urodziny y zaprosili nosotros!

O, ¡qué guay! „¡Qué guay!”, czyli „Ale fajnie!”.

Guay...? Trochę brzmi jak „gaj”.

¡Sí!

Jest taka piosenka „w zielonym gaju, ptaszki śpiewają...” Gaj zdecydowanie kojarzy się z czymś fajnym!

¡Exacto! :) Entonces... estudiante, dime, en español: Przyjęcie? Ale fajnie!

¿Una fiesta? ¡Qué guay!

Perfecto, pero przyznam Ci się, że nie pamiętam, który z españoles z naszego taca martes, to współlokator de tu vecino... Czy to był ten delgado y alto? Alto, czyli wysoki.

¡Sí, exacto, es Marco! Pero Sophia... myślałem, że „wysoki” to „grande”, a nie „alto”. Słyszałem, jak mi vecino mówił tak o kimś...

Casi. :) „Grande” znaczy „duży”. Zarówno en polaco, jak i en español, możemy potocznie powiedzieć, że ktoś jest „grande” - może to dotyczyć rozmiaru, czyli wzrostu albo wagi, ale możemy też mieć na myśli, że to jest ktoś wielki duchem - grande Olek!

Ooo, znowu ten español jest taki podobny do polaco ¡estupendo! Czyli rozumiem, że też mogę powiedzieć na przykład „la casa es grande”, czyli „dom jest duży”

¡Exacto! Entonces estudiante, di, por favor: Wysoki nauczyciel.

El profesor alto.

Y ahora dime: Księżyc jest duży.

La luna es grande.

¡Perfecto! To opowiedz mi, jaki jest plan na te urodziny? Czy każdy z nas przynosi coś dobrego para comer, czyli do jedzenia?

Sí, będą jakieś przekąski, ale każdy może coś przynieść od siebie. Entonces ten kumer to „jeść”?

Jajaja, nie kumer a „comer” y sí, w rzeczy samej, możemy na przykład comer tacos.

Estudiante, di: Lubię jeść paellę.

Me gusta comer paella.

Sophia, a mógłbym powiedzieć: me gusta comer LA paella?

Bueno, depende, jeśli mówisz ogółem o paelli jako potrawie, to nie dodajesz „la”, pero jeśli masz na myśli konkretną paellę, którą masz właśnie pod nosem, entonces, jak najbardziej możesz powiedzieć „la paella”.

Gracias, ¡todo claro!

Bueno, to wracając do tego, co mamy przynieść na urodziny (jak wiesz, ja lubię być na wszystko przygotowana, jajaja), to mówisz, że comemos tapas, czyli jemy przekąski?

Sí, pero momencik, słyszałem o „tapas”, ale nie wiedziałem, że to przekąski, myślałem, że to takie plato típico de España?

Bueno, to prawda, es típico, pero no es un plato, chodzi o muchos platos! En España „tapas” to takie zakąski, które podaje się zwłaszcza do piw czy innych alkoholi, kiedy grupa amigos spotyka się razem w barze.

¡Claro! To powiem Ci, że nie wiem, czy to będą takie tapas típicos, pero podpytam o to sąsiada. Mam jeszcze pregunta, co się stało z „comer”, że nagle mówisz „comemos”?

Es muy fácil, tak jak en polaco mamy „jeść” i „jeMY”, tak samo en español mamy „comer” y „comEMOS”, w tym przypadku to „-MOS” znaczy, że MY to robimy.

Ooo, perfecto! No tak! Już pamiętam! Jak było „cocinar”, to mówiliśmy cocinaMOS”?

Sí, exacto, z reguły tak właśnie powiemy, że MY coś robimy. Estudiante, dime por favor: Jemy przekąski.

Comemos tapas.

Perfecto, to możemy przygotować unos platos, jakieś potrawy, jeśli jesteś chętny?

Claro, zawsze! Jakieś potrawy muy facil, por favor! Jajaj. Sophia... i jeszcze powiedz mi tylko, dlaczego powiedziałaś „unos”? Kojarzę „un” y „una”. Czy „unos” to liczba mnoga, gdy jest czegoś więcej?

¡Sí! „Unos” albo „unas” używamy, kiedy chcemy powiedzieć „jakieś”, „kilka”, czyli bliżej nieokreśloną liczbę czegoś.

No tak, rozumiem, bo jeszcze nie wiemy, ile platos przygotujemy.

¡Exacto! Nawet nie wiemy, que preparamos, nie mówiąc o tym dla ilu osób Jajaja!

Correcto, wspomniał tylko o unos amigos.

Bueno, estudiante di, por favor: impreza z kilkoma znajomymi.

La fiesta con unos amigos.

No dobra, to myślę, że możemy przygotować una ensalada, czyli jakąś sałatkę.

Perfecto, myślę, że wszyscy lubią comer una buena ensalada! W ogóle „ensalada” brzmi nawet trochę podobnie do naszej sałatki!

Jajaja es verdad, tylko zależy, z czym. Estudiante di, por favor: Lubię jeść sałatkę

Me gusta comer ensalada.

Pero mam una pregunta, czy to znaczy, że „el” y „la” też mają liczbę mnogą?

Sí, „él” y „la” w liczbie mnogiej to „los” y „las”. Z tą różnicą, że „los” i „las” oznacza konkretne rzeczy, a nie jakieś tam nieokreślone. Na przykład „unos españoles” to „jacyś Hiszpanie”, ale już „los españoles” - to „Ci konkretni Hiszpanie”, o których teraz rozmawiamy.

Rozumem! Swoją drogą, czy jeśli la palabra kończy się na spółgłoskę, czyli wszystko inne poza a, e, i tak dalej, to dodajemy „-es”? Na przykład „el español”, a jak jest ich więcej, to „los españoles”?

Sí, exacto.

No bo jak się kończy na a, e, i, na przykład „la española” to wystarczy już tylko dodać „-s”. Las españolas.

Otóz to! Estudiante, dime: (Ci) Hiszpanie i (te) Polki.

Los españoles y las polacas.

Perfecto, to jeszcze powiedz mi, kiedy są te urodziny?

Dopiero w piątek, więc mamy kupę czasu!

Sí, es verdad. „Es verdad” czyli „to prawda”.

O, czyli prawda en español to „el verdad”?

¡Casi! Jaja. Prawda to „LA verdad”. Estudiante, di, por favor: To prawda.

Es verdad.

¡Muy bien! To nie wiem, jak Ty, ale póki mamy przerwę od las fiestas, skorzystałabym z tego i poszłabym dzisiaj wcześniej spać, aby nabrać siły na kolejny maraton. Jaja.

Muy bueno pomysl!

Querido estudiante, si quieres - abre la transcripción de este podcast, para seguir más fácilmente nuestros diálogos.

¡Recuerda, para revisar el mapa de ideas y el quiz de este episodio! ¡Hasta luego, Sophia!

¡Hasta luego!